

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност (мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец февруари 2021 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>20.05.2020 г. – н. д. № 232/2020 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите Ц. Г. И., В. Е. Б., Г. С. Д., Н. И. С., К. П. Я. и Н. Н. Н. срещу въззивна присъда № 4 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 156/2016 г. на АСНС.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 126/2014 г. подсъдимите са признати за виновни, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - подс. В. Е. Б. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил организирана престъпна група, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание девет години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим; - подс. Н. И. С. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – седем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален общ режим, към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. Ц. Г. И. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 и т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – осем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален строг режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. К. П. Я. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – шест години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. Г. С. Д. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в 	<p>Обявено за решаване.</p>

ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание пет години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим в затворническо общежитие;

- подс. К. С. К. е оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (заедно с В. Е.Б. ръководил ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК);

- подс. Н. Н. Н. е оправдан по повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. и и К. С. К. ОПГ, създадена извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пр. 5 вр. чл. 18, ал. 1 от НК.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, с която е признат за невиновен и оправдан подс. Н. Н. Н. по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, както и в частта, с която подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. са признати за невиновни и са оправдани по обвинението за това да са участвали заедно с подс. Н. Н. Н. за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. в организираната престъпна група, като вместо това:

- признава подсъдимия Н. Н. Н. за виновен за извършено престъпление по чл. 321 ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от пет години при първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението организираната престъпна група да е ръководена от К. С. К.;

- признава за виновни подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. в това да са участвали в ОПГ за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. заедно и с подс. Н. Н. Н. по повдигнатото им в този смисъл обвинение по чл. 321 ал. 3, т. 2 и сл. от НК.

Въззивният съд изменя присъдата в частта относно солидарното приложение на чл. 189, ал. 3 от НПК и потвърждава присъдата в останалата част.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

25.09.2020 г. – н. д. № 216/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби от подсъдимите В. К. и К. К., от защитниците на подсъдимите Д. А., В. К., С. К., В. Ц., В. Й., Н. К. и Ц. Й., както и по касационна жалба от гражданския ищец – Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВЗ), срещу решението от 07.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. на САС.

С първоинстанционната присъда от 10.03.2017 г. по н.о.х.д. № 894/2008 г. на Софийския градски

Обявено за решаване.

съд:

- е признат М. П. за виновен за ръководене в периода октомври 2003 г. – април 2004 г. на организирана престъпна група (трайно сдружение на лицата В. К., Д. А., Ц. Й., К. К., В. Й. и Н. К., формирано с цел съгласувано извършване в страната на престъпления по чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК – чрез използване на документи с невярно съдържание да получат без правно основание чуждо движимо имущество, собственост на Републиканския бюджет, с намерение да го присвоят, с цел набавянето на имотни облаги за фирми, като ръководенето на групата се изразява в даване на указания и координиране действията на участниците в престъпната група за фиктивно възстановяване на количества пшеница по договори за продажба чрез замяна в бази, различни от изрично указаните от ДАДРВЗ. Наложено му е наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, признат е за невиновен и е оправдан за престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1, пр. 1 от НК (измама в големи размери);

- В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. са признати за виновни за участие в организирана престъпна група (ОПГ) – престъпление по чл. 321, ал. 2, от НК; за виновни за извършени самостоятелно, като извършители, на престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 от НК, като по отделно на всеки от подсъдимите е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- С. К. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – председател на ДАДРВЗ, извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), като му е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- В. Ц. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – главен директор на главна дирекция в ДАДРВЗ, умишлено улеснил извършителя С. К., извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4, пр. 4 вр. чл. 26 от НК). В. Ц. е признат за невиновен и е оправдан за това да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, наложено му е общо наказание от 3 г. лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.

С първоинстанционната присъда е уважен частично гражданският иск, предявен от ДАДРВЗ срещу подсъдимите С. К. и В. Ц. Отхвърлен е изцяло гражданският иск, предявен от „БГ СНАКС“ ООД, гр. Пловдив, срещу подсъдимия М. П.

С въззивното решение на САС е изменена първоинстанционната присъда, като: по отношение на подсъдимия М. П. присъдата е отменена и е прекратено наказателното производство по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. присъдата е отменена в частта, в която са осъдени за престъпление по чл. 321, ал. 2 от НК и наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; отменено е приложението на чл. 23, ал. 1 от НК за подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Д. А. и Н. К.; по отношение на

<p>подсъдимия С. К. е отменена присъдата и наказателното производство е прекратено по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимия В. Ц. присъдата е изменена, като е приложен закон за давността, наложените наказания са отменени. В останалата част присъдата е потвърдена.</p>	
<p>02.11.2020 г. – н. д. № 738/2020 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 354в от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на защитника на подсъдимия Л. Ж. З. против присъда № 8 от 10.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № 18/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която първоинстанционната присъда № 37 от 20.12.2016 г. по н.о.х.д. № 1035/2016 г. на Специализирания наказателен съд е отменена в частта, в която подсъдимият Л. Ж. З. е признат за невиновен и оправдан за това, че в края на месец февруари 2015 г. в с. Бохот, обл. Плевен, в съучастие, като помагач, с М. М. М., Е. М. М. и Г. И. Д., като съизвършители, умишлено ги е улеснил да засеят и от края на месец февруари 2015 г. до 25.05.2015 г. в с. Бохот, обл. Плевен, да отглеждат растения от рода на конопа. Вместо това подсъдимият е признат за виновен по този пункт на обвинението и е осъден на лишаване от свобода за срок от 1 година и осем месеца. Наложено му е и наказание „глоба“ в размер на 3 хиляди лева. С обжалваната присъда въззивният съд е намалил размера на наложеното на подсъдимия за извършено престъпление по чл. 354в, ал. 3, вр. ал. 2, вр. ал. 1 НК наказание „глоба“ от 10 на 5 хиляди лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определил едно общо най-тежко наказание измежду определените за извършените престъпления по чл. 354в, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 НК и по чл. 354в, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1, а именно – 3 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ от 5 хиляди лева, като съдът е отложил изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години. В останалата част, с която подсъдимият е признат за виновен в това, че за времето от началото на месец септември 2014 г. до 25.05.2015 г. е участвал в ОПГ за добиване и производство на наркотични вещества с участници М. М. М., Е. М. М. и Г. И. Д., първоинстанционната присъда е потвърдена от апелативния съд.</p> <p>С касационната жалба са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за оправдаване на подсъдимия Л. Ж. З. или за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от апелативния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>20.11.2020 г. – н. д. № 621/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 301 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. К., П. М., Г. Г., С. И., М. Е., И. С., И. Д. и Г. Б. против присъда № 5 от 11.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 42/2017 г. на АСНС, с която първоинстанционната присъда от 28.11.2016 г. по н.о.х.д. № 857/2014 г. на СНС е отменена в частта, с която подсъдимите са признати за невиновни, както следва:</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

- П. К. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК;
- П. М. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК;
- Г. Г. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;
- С. И. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 1, пр. 2 НК;
- М. Е. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;
- И. С. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК;
- И. Д. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;
- Г. Б. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимите са признати за виновни и осъдени по така повдигнатите им обвинения, като са им наложени следните наказания:

- на П. К. и П. М. – „лишаване от свобода“ за срок от три години за всеки един от тях;
- на Г. Г. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 4000 лв.;
- на С. И. – „лишаване от свобода“ за срок от четири години;
- на М. Е. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;
- на И. С. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;
- на И. Д. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок

<p>от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;</p> <p>- на Г. Б. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.</p> <p>В останалата част, с която С. И. и П. М. са признати за невиновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 20, ал. 2 НК, а П. К., Н. С., И. П., З. Т. и И. А. са признати за невиновни в извършване на отделни престъпления по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 НК, първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби на подсъдимите са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.</p>	
<p>11.12.2020 г. – н. д. № 696/2020 г., П н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 255 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби от подсъдимите П. Н. Т., И. Е. С., К. Н. Д. и П. И. П. и по протест срещу решение № 12 от 29.05.2020 г. на в.н.о.х.д. № 498/2018 г. на АСНС.</p> <p>С Присъда № 30 от 21.06.2018 г. по н.о.х.д. № 1064/2015 г. на СНС подсъдимият П. Н. Т. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил организирана престъпна група, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 от НК, като групата е създадена с користна цел), за което е осъден на девет години лишаване от свобода. Подсъдимият И. Е. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ОПГ с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 от НК, като групата е създадена с користна цел), за което е осъден на пет години лишаване от свобода. Подсъдимият И. Е. С. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в условията на продължавана престъпна дейност, в съучастие като съизвършител с К. Н. Д., да е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери). Подсъдимата К. Н. Д. е призната за виновна за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК в съучастие, като помагач на подс. П. И. П., за които ѝ е определено едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от шест години, към което е присъединено изцяло наказанието конфискация на собствения ѝ недвижим имот. Тя е призната за невиновна и оправдана за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК. Подсъдимият П. И. П. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (самостоятелно и в съучастие с К. Н. Д.), за което е осъден на пет години лишаване от свобода и конфискация на собствените му</p>	<p>С Решение № 192/29.01.2021 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя въззивно решение № 12 от 29.05.2020 г. по в.н.о.х.д. № 498/2018 г. на АСНС, като: Намалява наложеното на подс. К. Н. Д. наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК на 3 (три) години „лишаване от свобода“.</p> <p>Намалява определеното на основание чл. 23 НК общо най-тежко наказание на подс. К. Д. за престъпленията по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26 вр. чл. 20, ал. 4 НК на 3 години „лишаване от свобода“. Отлага изпълнението му на основание чл. 66 НК за срок от 5 (пет) години, считано от влизане на присъдата в сила.</p> <p>Оставя в сила решението в</p>

недвижими имоти.

С обжалваното решение на АСНС е изменена първоинстанционната присъда, като:

- е намалено наказанието на П. Н. Т. за престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК от девет на седем години лишаване от свобода;

- е намалено наказанието на И. Е. С. за престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от пет на четири години лишаване от свобода;

- е намалено наказанието на К. Н. Д. за престъплението по чл. чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от шест на четири години лишаване от свобода;

- К.Н.Д. е оправдана за част от предмета на престъплението по чл. 255 ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4 от НК и за част от инкриминирания период. Намалено е наложеното на К. Н. Д. за престъплението по чл. 255 ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4 от НК наказание лишаване от свобода от четири на три години, което да изтърпи при първоначален общ режим, а наложената конфискация е намалена на 2/3 идеални части от всяко от имуществата. Намален е срокът на наложеното на подсъдимата общо най-тежко наказание на четири години лишаване от свобода и размерът на присъединеното – конфискация – на 2/3 и. ч. от всяко от имуществата;

- П. И. П. е частично оправдан за част от предмета на престъплението по чл. 255 ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 НК и за част от инкриминирания период, намалено е наложеното му наказание от пет на три години лишаване от свобода, а неговото изпълнение отложено за срок от 5 години.

Присъдата е потвърдена в останалите ѝ части.

С касационния протест е заявено основаниято по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наказанието, като искането е за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

С касационната жалба на защитника на И. Е. С. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на акта и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяването му, като бъде намален размерът на наказанието, а неговото изпълнение – отложено по чл. 66 от НК.

С касационната жалба на защитника на подсъдимия П. И. П. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 НПК и се иска частична отмяна на въззивното решение по отношение на осъждането на П. И. П.

С касационната жалба на подсъдимата К. Н. Д. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК, като се иска отмяна на решението и оправдаване, алтернативно – намаляване на наказанието и прилагане на чл. 66 от НК.

С касационната жалба на подс. П. Н. Т. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК и се иска отмяна на решението и оправдаване, алтернативно – намаляване на наложеното наказание.

останалата му част.

Решението не подлежи на обжалване.

22.01.2021 г. – н. д. № 808/2020 г., I н. о., докладчик: Татяна Грозданова, чл. 155 от НК

Във ВКС са постъпили жалби от защитниците на подсъдимите Д. И. и И. П. и протест срещу присъда от 01.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.

С присъда от 19.12.2017 г. по н.о.х.д. № 3549/2016 г. Специализираният наказателен съд признал Д. И. за виновен за извършени престъпления по чл. 155, ал. 5, т. 3 от НК, чл. 159а, ал. 2, т. 6 от НК и на основание чл. 23, ал. 1 от НК му наложил едно общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, както и „глоба“ от 10 000 лв. Със същата присъда на основание чл. 155, ал. 5, т. 3 от НК на И. П. е наложено наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, което на осн. чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 г., както и „глоба“ от 10 000 лв.

С решението по в.н.о.х.д. № 205/2018 г. АСНС изменил първоинстанционния съдебен акт, като преквалифицирал трите деяния по чл. 155, ал. 5, т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК в едно продължавано престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26 от НК, за което наложил на подсъдимите наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и „глоба“ в размер на 10 000 лева. С оглед извършената преквалификация на деянията съдът отменил приложението на чл. 23 от НК по отношение на И. П. На основание чл. 23 от НК наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, определено на Д. И. за престъплението по чл. 155, ал. 5, т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26 от НК е групирано с наказанията, наложени с първоинстанционната присъда за престъпленията по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1 от НК.

С решение от 13.01.2020 г. по к.н.д. № 923/2019 г. на ВКС това решение на АСНС е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

С присъда от 01.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2020 г. АСНС признал Д. И. за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК и чл. 155, ал. 5, т. 3, като го осъдил на 3 години „лишаване от свобода“, а И. П. на същите основания – на 2 г. „лишаване от свобода“, а изпълнението на наказанието е отложено за срок от 3 г.

С касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 2 и 3 от НПК – съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието, като искането е за отмяна на присъдата в оправдателните части и в частта, с която е определено наказание на И. П. за престъплението, и връщане на делото за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите нарушения и увеличаване размера на наложеното на И. П. наказание.

С касационната жалба от защитника на Д. И. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Иска се отмяна на присъдата и цялостно оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна и частично оправдаване на подсъдимия и намаляване на наложеното наказание.

С касационната жалба на защитника на И. П. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно –

Обявено за решаване.

отмяна на акта и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяването му, като бъде намален размерът на наказанието и отложено неговото изпълнение.

18.02.2021 г. – н. д. № 670/2020 г., III н. о., докладчик: Елена Каракашева, чл. 199 от НК

Делото е образувано по протест и жалби на защитниците на подсъдимия П. М. П. срещу решение № 43 от 28.01.2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд по в.н.о.х.д. № 574/2018 г.

С присъда от 31.07.2018 г. по н.о.х.д. № 3152/2017 г. Специализираният наказателен съд признава П. М. П. за виновен за извършено престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 1 вр. чл. 198, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (грабеж на вещи в големи размери, при условията на продължавано престъпление и в съучастие с трети лица), за което му е наложено наказание седем години и шест месеца „лишаване от свобода“. Подсъдимият е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1 от НК (образувал и ръководил ОПГ, имаща за цел извършване на престъпления по чл. 198 от НК – грабежи, създадена с користна цел), чл. 346, ал. 6 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (в съучастие като съизвършител направил опит противозаконно да отнеме чуждо моторно превозно средство – товарен автомобил, като деянието е останало недовършено по независещи причини и е било извършено в изпълнение на решение на ОПГ) и по чл. 131, ал. 1, т. 11 вр. чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като съизвършител причинил средна телесна повреда, като деянието е извършено с цел да бъде улеснено друго престъпление – по чл. 198 от НК).

Постановената присъда е втора поред, след като присъда № 3/30.01.2017 г. на СНС по н.о.х.д. № 757/2014 г. е отменена с решение № 27/26.10.2017 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 294/2017 г.

С решение № 43/28.01.2020 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 574/2018 г. е потвърдена присъдата на СНС по н.о.х.д. № 3152/2017 г.

В протеста е посочено, че решението на АСНС в частта, с която е потвърдена присъдата на СНС в съответните ъ оправдателни диспозитиви, е постановено при нарушение на закона и на процесуалните правила, довело до ограничаване процесуалните права на страните – прокуратурата. Искане се въззивният съдебен акт да бъде отменен в оправдателната му част и делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на АСНС.

В касационните жалби се сочат всички основание за касационен контрол по чл. 348 ал. 1 т. т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Искане се обжалваният въззивен съдебен акт да бъде отменен в осъдителната му част и делото да бъде върнато за ново разглеждане и в алтернатива – да бъде намалено наложеното на П. М. П. наказание.

23.03.2021 г. – н. д. № 338/2020 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. И. Г., С. Н. Д. и А. Г. М. срещу въззивното решение от 27.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 318/2018 г. на АСНС. С него е изменена присъдата по н.о.х.д. № 1997/2017 г. на СНС в частта относно осъждането на А. Г. М., като е намалено наложено на този подсъдим наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от четири на три години „лишаване от свобода“. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С първоинстанционната присъда подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- А. Г. М. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в организирана престъпна група, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а от НК), за което му е наложено наказание четири години „лишаване от свобода“;

- И. И. Г. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание четири години „лишаване от свобода“;

- С. Н. Д. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК (държане без надлежно разрешително с цел разпространение на високорискови наркотични вещества, като деянието е извършено в изпълнение на решение на ОПГ), за които му е определено едно общо, най-тежко наказание – пет години „лишаване от свобода“, като е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 20 000 лева.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК поради неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или наказанията „лишаване от свобода“ да бъдат намалени и с приложение на чл. 66 от НК.